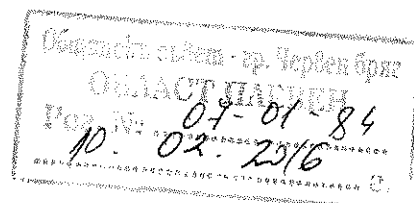
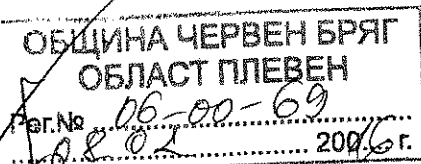

ОБЩИНА ЧЕРВЕН БРЯГ

гр. Червен бряг, обл. Плевен, ул. "Антим I" № 1, тел.: +359 659 927-08, fax.: +359 659 923-51,
www.chervenbryag.bg; e-mail: municipality@chervenbryag.bg

ДО ИНЖ. ИВАЙЛО ИВАНОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ЧЕРВЕН БРЯГ

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От инж. Данаил Вълков – Кмет на Община Червен бряг

ОТНОСНО: *Решение 301/27.11.2015г.,*
постановено по в.т.д.102/2015г. – Апелативен съд - Велико Търново

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ИВАНОВ,

С Решение №14 от 13.02.2015 г., постановено по тд №123/2014 г. на ОС-Плевен, т.о., потвърдено изцяло с Решение №301/27.11.2015 г., постановено по в.т.д. №102/2015 г. на Апелативен съд – В.Търново, **ОБЩИНА ЧЕРВЕН БРЯГ** е осъдена да заплати на „ЕВРОСТРОЙ РН“ ЕООД с ЕИК 114674768 и „КЪНСТРАКШЪН ГРУП“ ЕООД с ЕИК 127627462 като съдружници в **ДРУЖЕСТВО ПО ЗЗД „ЕВРОКЪНСТРАКШЪН 117“** с ЕИК 176257991, със седалище и адрес на управление: 5800, гр.Плевен, ул.„Кайзерслаутерн“ №14, представлявани от Управителя Бойка Баневска, на основание чл.59, във вр. с чл.61 от ЗЗД **сумата 50 000 лв.** /петдесет хиляди лева/, представляваща част от стойността на извършени, но незаплатени строителни работи, общо на стойност **155 303.50 лв.** /сто петдесет и пет хиляди триста и три лева и петдесет стотинки/ на обект “Изграждане на Център за настаняване от семеен тип в УПИ XVIII, стр.кв. 62, жк „Победа” в гр.Червен бряг и на обект “Сграда, предвидена за защитено жилище в УПИ XI, стр.кв. 75 по плана на Пети квартал по ПУП-ПРЗ на гр.Червен бряг”, ведно със **ЗАКОННАТА ЛИХВА**, считано от 18.07.2014 г. до окончателното изплащане на сумата, както и **5 119 лв.** /пет хиляди сто и деветнадесет лв./ разноски пред първоинстанционния съд и **2 800 лв.** /две хиляди и осемстотин лв./ разноски, направени пред въззивната инстанция, за които присъдени суми е издаден **ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ЛИСТ** от 22.12.2015 г. по т.д. №123/2014 г. по описа на Окръжен съд Плевен.

При проведена среща Дружеството предложи сключването на извънсъдебно споразумение, по силата на което Община Червен бряг се задължава да заплати незабавно присъдените суми по изпълнителен лист от 22.12.2015г. в размер на **50 000лв.** (петдесет хиляди лева) с изключение на законната лихва върху тази сума в размер на **7403.47лв.** (седем хиляди четиристотин и три лева и четиридесет и седем

стотинки), а в срок до 30.04.2016г. – сумата от **105 303.50 лв.** (сто и пет хиляди триста и три лева и петдесет стотинки), представляваща останалата част от стойността на извършени, но незаплатени строителни работи на обща стойност 155 303,50 лв. От своя страна Дружеството се задължава да **не** предприема действия по принудително изпълнение за сумите по изпълнителния лист от 22.12.2015г. – 50 000лв. (петдесет хиляди лева), да **не** претендира заплащането на законната лихва по изпълнителния лист от 22.12.2015г. - **7403.47лв.** (седем хиляди четиристотин и три лева и четиридесет и седем стотинки) , да **не** инициира съдебно производство за осъждане на Община Червен бряг за сумата от **105 303.50 лв.** (сто и пет хиляди триста и три лева и петдесет стотинки) и разноските и законната лихва върху тази сума в размер на 23 493,47лв. (двадесет и три хиляди четиристотин деветдесет и три лева и четиридесет и седем стотинки).

Предвид факта, че избягвайки съдебно производство Община Червен бряг спестява разноси и присъдени законни лихви върху дължими суми и във връзка с гореизложеното, на основание чл.75 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет, неговите комисии и взаимодействието му с общинската администрация и чл.21, ал.1. т.23 ЗМСМА предлагам на Общински съвет – Червен бряг да вземе следното

РЕШЕНИЕ:

Възлага на Кмета на Община Червен бряг да сключи извънсъдебно споразумение с ДЗЗД „Еврокнстракшън 117“, ЕИК 176257991- гр. Плевен за заплащане на сумата от **105 303.50 лв.** (сто и пет хиляди триста и три лева и петдесет стотинки), представляваща останалата част от стойността на извършени, но незаплатени строителни работи на обща стойност 155 303,50 лв. (сто петдесет и пет хиляди триста и три лева и петдесет стотинки) в срок до 30.04.2016г.

инж. ДАНАИЛ ВЪЛОВ
КМЕТ НА ОБЩИНА ЧЕРВЕН БРЯГ

РЕШЕНИЕ

№ 301

р. Велико Търново, 27.11. 2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Великотърновският апелативен съд, гражданска колегия, в публично съдебно заседание на двадесет и седми октомври две хиляди и петнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЛИДИЯ ЧОБАНОВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. ПОЛИКСЕНА ГЕОРГИЕВА

2. ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА

като разгледа докладваното от член-съдията ПОЛИКСЕНА ГЕОРГИЕВА в т.д. № 102/2015 година, с участието на секретаря ГАЛЯ РОМАНОВА, за да се произнесе взе пред вид следното:

Производство по реда на чл. 258 от ГПК.

С Решение № 14 от 13.02.2015 г. по т.д. № 123/2014 г. на Плевенския окръжен съд О. -гр. Ч. бряг е осъдена да заплати на „Е. РН“ Е. – гр. П. и на „Кънстракшън Груп“ Е. – гр. Ш., като съдружници по ЗЗД „Еврокънстракшън 117“ –гр. Плевен на основание чл. 59, във връзка с чл. 61 от ЗЗД сумата 50 000 лв., представляваща част от стойността на извършени, но незаплатени строителни работи, общо на стойност 155 303.50 лв., на обект „Изграждане на център за настаняване от семеен тип“ В УПИ XVIII, строителен кв. 62 в ж.к. „Победа“ в гр. Ч. бряг и обект „Сграда, предвидена за защитено жилище“ в УПИ XI, стр. кв. 75 по плана на пети квартал по ПУП – ПРЗ на гр. Ч. бряг, въз основа на сключен договор за строителство между страните, с която сума ответникът се е обогатил без основание, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на исковата молба 18.07.2014 г., до окончателното изплащане на сумата.

С решението ответникът е осъден да заплати на ищците направените по делото разноски в размер на сумата 5 119 лв.

Против решението е постъпила въззивна жалба от О. -гр. Ч. бряг. В същата се правят оплаквания, че решението е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, като са изложени подробни съображения. Основният довод, който се прави е, че в случая е налице изпълнение на договор за възлагане на обществена поръчка, което не подлежи на заплащане, поради отклонение от КСС към договора и неспазване от страна на изпълнителя на процедурата по чл. 4а от договора за одобряване и заплащане на допълнителни СМР. В тази връзка жалбоподателят счита, че не се касае за хипотеза на неоснователно обогатяване, както е приел първоинстанционния съд и че с уважаването на иска на извъндоговорно основание се заобикаля чл. 43 от ЗОП. В жалбата се обсъжда и заключението на съдебно-техническата експертиза, относно стойността на претендираните с исковата молба СМР. Твърди, че то е изготвено въз основа на документи, които не са приложени по делото и

поради това не следва да бъде кредитирано. Възражава и относно методиката на остойностяване на разходите за процесните СМР, която е на база КСС към договора за строителство. Жалбоподателят моли въззивния съд да отмени обжалваното решение като неправилно и му се присъдят направените разноски. В писмената защита на жалбоподателя представена пред въззивния съд се въвежда и оплакване за недопустимост на атакуваното решение и се прави искане на първо място за неговото обезсилване, а алтернативно – същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

От въззиваемите „Е. РН“ Е. – гр. П. и „Кънстракшън Груп“ Е. – гр. Ш., като съдружници по ЗЗД „Еврокънстракшън 117“ – гр. Плевен е постъпил отговор. В него се заема становище, че жалбата е неоснователна и следва да остане без уважение, а обжалваното решение да се потвърди.

Великотърновският апелативен съд, като разгледа въззивната жалба, обсъди доводите на въззиваемите и прецени събраните пред двете инстанции доказателства, намери следното:

Пред Плевенския окръжен съд е постъпила искова молба от дружество по ЗЗД „Еврокънстракшън 117“ – гр. П., представлявано от управителя инж. П., чрез адв. М., против О. -гр. Ч. бряг, в която се излага следното: По силата на договор за строителство от 02.07.2012 г. сключен по реда на ЗОП между О. гр. Ч. бряг като възложител и дружество по ЗЗД „Еврокънстракшън 117“ като изпълнител се извършили СМР на два обекта, общинска собственост. Всички предвидени СМР в количествено-стойностните сметки /КСС/ към договора били изпълнени качествено и в срок и били приети от представители на О. -гр. Ч. бряг. На 22.03.2013 г. и на 26.04.2013 г. били съставени констативни актове за установяване годността за приемане на строежа /обр.15/. В процеса на изпълнение на договора се установило, че заложените в количествено-стойностните сметки / КСС/ СМР не са достатъчни за завършване на обектите и въвеждането им в експлоатация. По искане на изпълнителя били проведени работни срещи в О. -Червен бряг, на които представители на възложителя го уверил, че всички допълнително извършени СМР ще бъдат заплатени от него, като целта е обектите да бъдат завършени изцяло и в срок и въведени в експлоатация. Поради това изпълнителят със знанието и съгласието на възложителя изпълнил необходимите и наложителни за завършване на обектите допълнителни количества СМР, подробно посочени в 42 пункта относно обект „Изграждане за център за настаняване от семеен тип” в УПИ XVIII, стр.кв.62, ж.к.”П” в гр. Ч. бряг и в 125 пункта, относно обект „Сграда, предвидена за защитено жилище” в УПИ XI, стр.кв.75 по плана на пети квартал по ПУП-ПРЗ на гр. Ч. бряг. Така посочените СМР били надлежно отразени в съставените актове по време на строителството и в ексекутивната документация. Изпълнението е установено от съставени между страните документи - протокол /обр.19/ за приемане на извършени СМР № 11 от 12.04.2013 г., касаещ обект „Изграждане на център за настаняване от семеен тип” и в протокол /обр.19/ за приемане на извършени СМР № 6 от 01.03.2014 г. касаещ обект „Сграда, предвидена за защитено жилище”. Съгласно тези протоколи стойността на всички изпълнени на обектите СМР, включително и на тези предмет на исковата молба е коректно намалена със стойността на СМР, изпълнени в по-малко от предвидени от първоначалните КСС. В исковата молба се твърди още, че ответната община е заплатила първоначално заложените в КСС изпълнени СМР, но не е заплатила стойността на допълнителните СМР, отразена като разлика в повече по двата протокола. Подлежащата на заплащане, но неплатена сума по първия протокол е в размер на 125 482.56 лв., а по втория – 23 130.92 лв. След завършването и приемане на обектите били проведени множество срещи с представители на ответника с цел фактуриране и заплащане от негова страна на дължимите суми за допълнително изпълнените СМР, като му били изпратени и

две писма покани от 17.03.2014 г. и от 09.07.2014 г., но без резултат. Твърди се още, че в настоящия случай се касае за имуществена полза, придобита от ответника без правно основание в качеството му на собственик на посочените по-горе обекти, поради което се претендира заплащането на обезщетение за неоснователно обогатяване, получено от ответника за сметка на ищеца в размер на 148 613.48 лв. С исковата молба се претендира частичен иск за сумата 50 000 лв. от общо дължимата сума от 148 613.48 лв. Посочено е правно основание- чл.55, ал.1 от ЗЗД. Ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата 50 000 лв., представляваща част от стойността на извършени, но не заплатени строителни работи на двата обекта, на обща стойност 148 613.48 лв., както и законната лихва върху предявената главница от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане, а също така и направените деловодни разноски.

В производството пред първата инстанция е постъпил отговор от О. -гр. Ч. бряг. В него се заема становище, че искът е недопустим, а алтернативно, че е неоснователен, като са изложени съответни съображения. По направените в отговора възражения въззивният съд ще се спре по долу в мотивите.

По делото са постъпили допълнителна искова молба и допълнителен отговор, във връзка със становищата на страните.

Въззивният съд приема следната фактическа обстановка:

С договор от 09.03.2012 г. сключен в гр. П. е учреден консорциум „Еврокнстракшън 117“ –гражданско дружество по ЗЗД, със съдружници: „Е. РН“ Е. гр. П. представлявано от управителя П. Б. и „Кнстракшън Груп“ Е. гр. Ш. представлявано от управителя К. К. , с нот.заверени подписи на представляващите съдружници.правител и представляващ съдружниците в консорциума е инж. П. . След проведен конкурс по реда на ЗОП на 02.07.2012 г. в гр. Ч. бряг между О. бряг като възложител и консорциум-гражданско дружество по ЗЗД „Еврокнстракшън 117“ гр. П. представлявано от управителя П. Б. е сключен договор с предмет: строително монтажни работи за изграждане на „Център за настаняване от семеен тип“ в УПИ XVIII, стр.кв.62, ж.к.”П” в гр. Ч. бряг и „Реконструкция на сграда, предвидена за защитено жилище” в УПИ XI, стр.кв.75 по плана на пети квартал по ПУП-ПРЗ на гр. Ч. бряг, в съответствие с приетата оферта и количествено- стойностната сметка, които са неразделна част от договора, финансиран по оперативна програма Регионално развитие 2007-2013 г., съфинансирана от Европейския съюз чрез европейския фонд за регионално развитие, открита с решение № Р* от 24.02.2012 г. Неразделна част от договора е приетата оферта и количествено-стойностната сметка /КСС/. Съгласно чл.4, ал.1 от договора общата стойност на договорените СМР за двата обекта е съгласно ценовото предложение на изпълнителя – 724 362.542 лв. без ДДС, 869 235.02 лв. с ДДС и включва всички разходи, необходими за извършване на СМР, включително доставката и монтажа на изделия и съоръжения, в съответствие с техническите проекти, така, че обектите да бъдат приведени в експлоатация. Цените на отделните СМР, съгласно КСС са без ДДС и включват стойността на всички влагани материали, доставно-складови, трудови разходи, осигуровки и всякакви преки и непреки разходи и печалбата на изпълнителя. Съгласно чл.4, ал.4 от договора за строителство единичните цени за изпълнение на договорените СМР, посочени в количествено-стойностната сметка на изпълнителя, не подлежат на промяна и са формирани съгласно анализите на единичните цени, приложени към ценовото предложение на изпълнителя. Съгласно чл.5, ал.5 от договора промяната на количествата даден вид работа не е предпоставка за промяна на единичната цена. Договореният срок за

изпълнение е деветдесет календарни дни, като строителните работи е следвало да бъдат завършени не по-късно от 23.04.2013 г.

В хода на изпълнение на договора всички извършени СМР, включително и тези, които не са предвидени по обем или вид в КСС са били надлежно отразени в съставените актове по време на строителството и в екзекутивната документация, съхранявани при ответника и са подписани от страните. За обект „Изграждане на център за настаняване от семеен тип” е съставен протокол / обр.19/ за приемане на извършени СМР № 11 от 12.04.2013 г. За обект „Сграда, предвидена за защитено жилище” е съставен протокол /обр.19/ за приемане на извършени СМР № 6 от 01.03.2013 г. Протоколите са подписани от възложител, строителен надзор и изпълнителя. По делото е безспорно обстоятелството, че възложените СМР по договора за изпълнени в срок и изцяло, като са съставени и два броя констативни акта, обр.15 от 22.03.2013 г. и от 26.04.2013 г. Същите установяват качеството на изпълнените СМР и годността за ползване на обектите. Констатирано е, че строителните работи са изпълнени съгласно одобрените инвестиционни проекти, заверената екзекутивна документация, изискванията към строежите по чл.169, ал.1 и ал.2 от ЗУТ, условията на договора за строителство, както и че строителната документация е в достатъчна степен и характеризира изпълненото строителство. С посочените констативни актове е извършено предаване на обектите на възложителя О. -гр. Ч. бряг. Същите са подписани от представители на възложителя – ответника О. . Червен бряг, проектанта, представителя на изпълнителя и консултанта /строителния надзор/.

По делото е безспорно, че извършените СМР, съгласно КСС към сключения договор за строителство са заплатени от ответника.

С нотариална покана от 17.03.2014 г.с приложени към нея копия от протоколи обр.19 № 6 и № 11, връчени на ответника чрез куриерска фирма „Еконт” на 18.03.2014 г., пълномощникът на изпълнителя е уведомил възложителя, че му дължи 27 757.10 лв. за извършените допълнителни СМР отразени по протокол обр.19 с № 6 от 01.03.2013 г. и по протокол обр.19, с № 11 от 12.04.2013 г. – сумата 150 574.07 лв. Ответникът е поканен да заплати общо 178 336.17 лв. с ДДС в четиринадесет дневен срок от получаването на поканата. По делото е безспорно, че претендираната с исковата молба сума не е заплатена.

В двата протокола обр.19 са отразени извършените СМР, съгласно количествено-стойностната сметка, както и действително извършените, като в последната колонка е посочена разлика в повече, а по някои пунктове има отрицателна разлика. В протокола от 12.04.2013 г. ,в последната колонка са посочени всичко СМР без ДДС в размер на 125 482.56 лв., а в протокола от 01.03.2013 г. ,в последната колонка е посочена сумата 23 130.92 лв. Именно това са заявените в исковата молба претенции.

От показанията на разпитаната пред първата инстанция свидетелка М. се установява, че тя е била ръководител на екипа представляващ дружеството, осъществяващо строителния надзор над два обекта, предмет на процесния договор за строителство сключен по реда на ЗОП. Свидетелката дава показания, че в процеса на изпълнение на строителството се установило, че е необходимо да се изследва дълбочината на фунгиране преди да се започнат изкопните работи на обекта „Център за настаняване”, за да се намери здрав пласт земна основа. Това е наложило удълбочаване на изкопа и съответно увеличаване на предвидените количества работа, както и извършването на други видове: нови, допълнителни изкопи, обратна засипка, допълнителни кофражи, бетонови и армировъчни работи. Според свидетелката тези работи са били задължителни, с оглед осигуряване надлежно стъпване на конструкцията върху здрав пласт. По отношение на втория обект –

„Изграждане на защитено жилище” свидетелката дава показания, че на него се е наложило извършването на допълнителни по вид и обем работи: при изкопа на шахтата, в която да се положи контейнер за течено гориво са нахлули високи води и това е наложило извършването на работи по отводняването и допълнителни хидро-изолационни работи. При възникналата нужда от допълнителни СМР възложителят е бил своевременно уведомяван, чрез своя представител – Г. П. , изпълняващ длъжността зам. кмет на общината, с когото представител на изпълнителя редовно е провеждал срещи. Срещите били провеждани по искане на изпълнителя, присъствал е инж. Д. , който е проверявал всички представени сметки. Свидетелката Т. дава показания, че на всички тези срещи, по повод налагащите се допълнителни СМР, извън посочените в КСС представителят на изпълнителя е уведомявал възложителя за нуждата от тях и се е постигало съгласие между страните, че те са необходими и е наложително извършването им. На срещите, на които свидетелката Т. е присъствала, не са обсъждани въпросите относно начина на заплащане на тези допълнителни СМР. За всички извършени работи, включително и тези непредвидени по КСС по договора надлежно са били съставени всички актове, които ги отразявали съгласно изискванията на нормативните разпоредби.

От заключението на назначената пред първата инстанция съдебно-техническа експертиза /вещото лице М. И. / се установява следното: всички СМР посочени в исковата молба са извършени с изключение на позиции 9 и 11 от таблица № 15, които не са констатирани в наличност към момента. В таблица № 15 позиция 9 е доставка и монтаж на оповестителна централа с номератор, а позиция № 11 е доставка и монтаж на светлинен сигнализатор над врати, болнични стаи. В таблица № 1 са посочени необходими СМР във връзка с настъпили конструктивни промени. В таблица № 2 – заложи в техническата документация и неотразени в КСС; в таблица № 3 заложи в техническата документация и неотразени в КСС; в таблица № 4 – заложи в техническата документация и неотразени в КСС; в таблица № 5 – заложи в техническата документация и неотразени в КСС; в таблица № 6 – видове СМР със занижени количествени стойности в КСС; в таблица № 7 – видове СМР със занижени количествени стойности в КСС; в таблица № 8 – видове СМР със занижени количествени стойности в КСС; в таблица № 1* заложи в техническа документация и неотразени в КСС; в таблица № 1* заложи в техническа документация и неотразени в КСС; в таблица № 1* заложи в техническа документация и неотразени в КСС; в таблица № 1* заложи в техническа документация и неотразени в КСС; в таблица № 15 /без позиции 9 и 11/ - заложи в техническа документация и неотразени в КСС; в таблица № 1* заложи в техническа документация и неотразени в КСС; в таблица № 1* заложи в техническа документация и неотразени в КСС; в таблица № 1* заложи в техническа документация и неотразени в КСС. В заключението таблица № 9 и № 19 са посочени като нулеви. Вещото лице обобщава, че видове и количества СМР посочени в исковата молба са извършени, както и че те не са включени в първоначално предвидените в процесния договор за строителство. В заключението е отразено още, че извършените допълнително видове СМР се отнасят към удълбочаване на основите с цел достигане на здрав пласт на земната основа, изразяващи се в допълнителни количества бетон, арматура, кофраж, изкоп и обратен насип. Тези корекции са абсолютно задължителни за здравината на строителната конструкция на сградата – таблица № 1. Извършените, описаните в таблица № 2* и 8 СМР са необходими минимални изисквания за въвеждане на обекта в експлоатация. Извършените, описани в таблица № 4 и 5 СМР са свързани с безопасната експлоатация на обекта при защита от мънии в част ЕЛ и експлоатация на системата за отопление в част ОВК. Казаното важи за обект „Изграждане на център за настаняване от семеен тип”. Относно обект „Страда предвидена за защитено жилище” вещото лице е посочило, че извършените, описани в таблица № 1* са свързани с необходимостта от завършване на

обекта и въвеждането му в експлоатация. Извършените, описани в таблица №№ 1* и 17 СМР са задължителни за обект с предназначението за което е проектиран обект „Сграда предвидена за защитено жилище”, тъй като касаят оповестителна пожаро-известителна, мъниезащитна ,звънчево-домофонна инсталации, както и захранване на същите с изграждане на силова и слаботокова инсталация. Извършените описани в таблица № 1* са задължителни за изпълнение за въвеждане в експлоатация на част „паркоустройство и благоустройство”. Вещото лице заключава,че допълнително извършените СМР, невключени в КСС към договора за строителство, посочени в исковата молба са задължително необходими за завършване на обектите и въвеждането им в експлоатация. В заключението е посочено още, че крайната стойност на процесните СМР за обект „Изграждане на център за настаняване от семеен тип” е 144 215.50 лв., а тази за обект „Сграда предвидена за защитено жилище” е 43 592.34 лв./без позиции 9 и 11/. В съдебно заседание на 15.12.2014 г. процесуалният представител на ответната община е заел становище, че не оспорва заключението на вещото лице.

По делото е депозирано и допълнително заключение от същото вещо лице по следните въпроси: 1. Да посочи за различните видове СМР, които е установило,че са извършени в повече, единичните и сумарни цени за всеки един вид работа, съгласно исковата молба; 2. Да посочи видове СМР, които не съществуват в КСС, но са извършени; 3. Да посочи как е образувана единичната цена на извършените работи, непредвидени в КСС-съответно верни ли са анализните цени, посочени в справката по чл.366 от ГПК.

Според допълнителното заключение за обект”Център за настаняване от семеен тип” извършените в повече СМР ,съгласно анализните цени по КСС са на стойност 67 572.69 лева без ДДС,а с ДДС-81 087.23 лева;за същия обект извършените СМР,които не са предвидени в КСС,с анализни цени на строител са на стойност 75 563.89 лева без ДДС,а с ДДС-90 676.67 лева. За обект „Реконструкция на сграда,предвидена за защитено жилище „извършените СМР,които не предвидени в КСС,с анализни цени на строителя са на стойност 27 697.28 лева без ДДС,а с ДДС-33 236.69 лева. В обобщителна таблица е отразено,че разходите за допълнителните СМР за двата обекта,с включен ДДС и печалба възлизат на 205 00.59 лева,а без печалба на 186 364.20 лева. В заключението е посочено още,че анализните цени за извършените СМР,непредвидени в КСС са образувани по модел за ценообразуване,като анализната цена е сборът от сумите за материали,доставно-складови разходи,механизация,допълнителни разходи върху механизация,труд,допълнителни разходи върху труд,печалба. Според вещото лице анализните цени посочени в справката по чл.366 от ГПК са верни. В обстоятелствената част на заключението вещото лице е посочило ,че е ползвало метода на ценообразуване според тръжната документация и единичните цени по КСС, за работите,които са предвидени по вид в КСС,но надвишават обема. В съдебно заседание на 15.12.2014 година вещото лице обяснява,че обобщителната таблица е изготвена на база протоколи № 6 и № 11,както и на документи приложени по делото,като са ползвани анализи в тръжната документация. Пояснява още,че няма утвърдени нормативно единични цени за видовете СМР,като цената за всеки вид СМР се образува по определен модел към момента на изчисляването,като се вземат пред вид разходите за труд,допълнителните разходи за труд,стокови разходи,механизация,както са и в тръжната документация,като единствено променливи са часовата ставка и цената на материалите/часовата ставка ,използвана от вещото лице е 2.50 лева,отговаряща на 450 лева месечна заплата на ниско квалифициран строителен работник. Допълнителното заключение на вещото лице М. И. е оспорено от процесуалния представител на ответната община.

Въззивният съд, с оглед правомощията си по т.2 и т.3 от Т. Р. № 1/2013 година служебно назначи комплексна технико-икономическа експертиза от две вещи лица-икономист и строителен инженер, които след като се запознаят с доказателствата по делото, извършат проверка в счетоводството на ищеца за наличие на разходо-оправдателни документи и оглед на двата обекта, се произнесат относно стойността на направените от него разноски във връзка с процесните СМР и сумата, с която се е увеличила стойността на двата имота, вследствие на тези допълнителни СМР. Съгласно депозираното заключение от 16.06.2015 година и допълнителното от 20.08.2015 година общата стойност на неразплатените суми за СМР на двата обекта възлиза на 152 179.27 лева без ДДС и 182 615.12 лева с ДДС/за обект „Център за настаняване” сумите са съответно 126 211.67 лева без ДДС и 151 454.00 лева с ДДС, а за обект „Преустройство на съществуваща сграда в защитено жилище сумите са съответно 25 967.60 лева без ДДС и 31 161.12 лева с ДДС/. Пазарната стойност на първия обект без извършените допълнителни СМР е 598 000 лева с ДДС, а в резултат на извършените е 750 000 лева с ДДС. Пазарната стойност на втория обект без извършените допълнителни СМР е 270 000 лева с ДДС, а в резултат на извършените е 304 000 лева с ДДС. В съдебно заседание на 27.10.2015 година вещото лице М. А. изчислява пазарните стойности на двата обекта без ДДС и те са отразени в протокола от съдебното заседание.

По делото е назначена и допълнителна експертиза само от вещото лице икономист Т. Б. със задачите: има ли извършени разширения по фактурите, относими към извършените допълнителни СМР, както и на кондакти. Съгласно допълнителното заключение, след извършена проверка в счетоводството на консорциума и в това на съдружника ”Е. РН” Е. на предоставени фактури, банкови извлечения и касови бележки, издадени от фискални устройства, всички фактури, описани в приложение № 2/неразделна част от основното заключение/ обвързани с формиране на стойността на допълнителните СМР са разплатени напълно, като е изготвена справка в този насока. Вещото лице дава и заключение, че издадените от „Е. РН” Е. фактури във връзка с извършените от него СМР са му изцяло разплатени от консорциума. В съдебно заседание вещото лице дава допълнителни обяснения и по-конкретно, че фактури във връзка с допълнителните СМР няма издадени и няма разплащане, затова разходите за тях са отчитени задбалансово, като одобряването им ще стане след решаване на спора.

От изложената фактическа обстановка въззивният съд прави следните правни изводи:

Обжалваното решение е извършено и допустимо. Исковата молба е подадена от дружество по ЗЗД ”Еврокнстракшън ГРУП” ЕООД-гр. Плевен, представлявано от управителя П. Н. Б., чрез адв. М. Д. От приложените документи за учредяване на консорциум-гражданско дружество се установява, че съдружниците в същото са ”Е. РН” ЕООД-гр. П. и ”Кнстракшън Груп” ЕООД-гр. Ш. Видно от разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗЗД съдружниците упълномощават управителя на ”Е. РН” Е. инж. П. да представлява консорциума пред трети лица, като той действа от свое име за сметка на останалите съдружници. В правната теория и практика се приема, че дружеството по ЗЗД не е правосубектно, а действително правосубектни са съдружниците. Те се представляват по сделки и през целия период на действително упълномощено от тях лице. Това може да стане, както със самия договор за учредяване на консорциум, така и с последващ акт. В настоящия случай това е станало съгласно договора за учредяване на консорциум. По този начин инж. П. е овластеното от съдружниците лице, което от своя страна упълномощава адв. М. Д. да предяви иска, предмет на искането е чл. 10, ал. 1 от ЗЗД. Впоследствие настъпва промяна и с анекс към договора има овластяване на адв. М. Д. и адв. К. Б., като има и пълномощно от същата за адв. М. Д. и се потвърждават извършените от него момент действия. Пълномощното важи

до приключване на делото във всички инстанции. В обжалваното решение е прието, че исковата молба е подадена от съдружниците, чрез техния представител инж. П. . В съдебно заседание на 24.06.2015 година адв. Д. е уточнила, че ищци са съдружниците в консорциума. В тази връзка въззивният съд е намерил, че е допусната правна непрецизност, като в исковата молба е посочено, че искът е предявен от дружество по ЗЗД "Еврокнстракшън 117". Постановил е определение, според което въззиваеми са „Е. РН“ ЕООД-гр. П. и „Кнстракшън Груп“ ЕООД-гр. Ш., учредили консорциум – гражданско дружество "Еврокнстракшън 117"-гр. П..

С оглед изложеното, въззивният съд намира, че първоинстанционният съд е разгледал един надлежно предявен иск, като ищци са посочените по-горе съдружници. Обжалваното решение не е недопустимо и не следва да се обезсилва според изразеното от жалбоподателя чрез процесуалния му представител становище пред въззивната инстанция.

По правилността на решението въззивният съд приема следното, като съобразява правомощията си по чл.269 от ГПК:

Според фактическите твърдения в исковата и допълнителната искова молба ищците претендират заплащане на извършени от тях допълнителни СМР, които не са предвидени в КСС към сключения по реда на ЗОП с ответната община договор за строителство от 02.07.2012 година, но са необходими за нормалното функциониране на обектите. Изрично са заявили, че претенцията им не се основава на договора, защото договорената цена им е заплатена изцяло. Претендират обезщетение за неоснователно обогатяване, тъй като ответникът се е обогатил със стойността на извършените допълнителни работи на двата обекта, негова собственост, в размер на сумата 148 613.48 лева. За същите в хода на строителството били съставени и подписани нарочни протоколи за приемането им. Ищците са посочили и правото основание на частичния си иск за сумата 50 000 лева-чл.55, ал.1, пред. първо от ЗЗД. Първоинстанционният съд първоначално в своя доклад по делото е счел, че правното основание на иска е по чл.266 във връзка с чл.258 от ЗЗД. В мотивите на обжалваното решение е приел, че искът не е по чл.55 от ЗЗД, а е по чл.59 във връзка с чл.61 от ЗЗД.

Известно е, че правната квалификация се определя от съда, а посочената от ищците не е задължителна. Въззивният съд е длъжен да разреши материалноправния спор по същество. В случаите, когато първоинстанционният съд е разгледал наведените от ищеца като основание на иска факти, но е определил погрешна правна квалификация на иска, той не е разгледал непредявен иск и не се е произнесъл недопустимо, а е допуснал нарушение на материалния закон, което обуславя неправилност на решението. Въззивният съд в рамките на правомощията си ако установи, че първоинстанционният съд е приложил неправилно материалния закон, като е квалифицирал погрешно иска, трябва да разреши материалноправния спор по същество, като определи правилната квалификация на предявения иск и се произнесе по основателността му-Решение № 406 от 14.01.2014 г. на ВКС по гр.д. № 1585/2013 г., IV г.о., ГК, постановено по реда на чл.290 от ГПК.

По изложените съображения въззивният съд намира, че правната квалификация на иска е по чл.61, ал.1 от ЗЗД. Данните по делото сочат, че е налице хипотеза на водене на чужда работа без пълномощие, която е била предприета уместно и е била добре управлявана в чужд интерес от страна на ищците. В тази насока са показанията на свидетелката М. относно проведени между страните срещи за необходимостта от допълнителни по обем и вид СМР извън КСС, с оглед въвеждане на двата обекта в експлоатация, както и двустранно подписаните протоколи /обр.19/ № 11 от 12.04.2013 година и № 6 от 01.03.2013 година.

Последните категорично установяват, че процесните СМР не са извършени въпреки волята на възложителя, в която хипотеза е приложим чл.61,ал.3 от ЗЗД. Ето защо отношенията между страните по повод извършването на СМР в повече от договореното могат да се уредят по правилата на гестията и по-конкретно по чл.61,ал.1 от ЗЗД. Според правната норма възложителят дължи на изпълнителя необходимите и полезни разходи за извършените работи. По идентичен случай е постановено по реда на чл.290 от ГПК решение № 60 от 25.03.2013 г. на ВКС по т.д. № 475/2012 година, II т.о., ТК, според което "в случаите, когато са извършени СМР, които не се обхващат от предмета на договора за строителство, ответникът дължи обезщетение само до размера на разходите на изпълнителя на извъндоговорените СМР за материалите и труда, но не и за търговската печалба". В контекста на това решение въззивният съд следва да определи дължимото на ищците обезщетение по чл.61,ал.1 от ЗЗД.

Въззивният съд не възприема направените в отговора на исковата молба, респективно във въззивната жалба възражения за недопустимост и неоснователност на иска. По-горе бяха изложени мотиви, че предявеният иск е на извъндоговорно основание и се основава на принципа за неоснователно обогатяване, относим и към гестията. Неоснователно е възражението на ответника, че тъй като договорът сключен с ищците е по реда на ЗОП и с фиксирана цена, то те дължат крайния договорен резултат-изпълнението на двата обекта качествено и в срок, така че да са годни за въвеждане в експлоатация срещу договорената цена и че допълнително извършените СМР, извън тези по КСС следва да се считат включени в договорената цена, като разходите останат за сметка на изпълнителя. Това становище не кореспондира с предмета на договора за строителство, визиран в чл.1 от същия/СМР в съответствие с приетата оферта и КСС, които са неразделна част от договора/. Възраженията за неоснователност на иска, съгласно чл.43,ал.2,т.1,"б" и б"в" от ЗОП и чл.4а от процесния договор, уреждащи процедурата за изменението му, както и разплащането на допълнително възникналите работи са неотносими към правното основание на предявения иск, като отделен е въпросът, че инициативата е на възложителя, а не на изпълнителя. Неоснователно е и възражението, че искът е неоснователен, защото изпълнителят не е издал данъчна фактура за процесните СМР, съгласно чл.113,ал.4 от ЗДДС. Счетоводната отчетност е средство за разчитане на задължените лица с фиска, инструмент чрез който администрацията реализира контрола си върху дейността на лицата и върху изпълнението на данъчните им задължения, но не представлява източник на задължение.

С оглед на изложеното до тук предявеният иск е основателен и следва да се уважи. При определяне размера на дължимото обезщетение по чл.61,ал.1 от ЗЗД- направените от изпълнителя разходи за материали и труд за процесните СМР, въззивният съд се позовава на депозираните пред него заключения на комплексната технико-икономическа експертиза и на допълнителното от вещото лице Т. Б. Съдът ги възприема изцяло като обосновани, тъй като се основават на извършена проверка на счетоводни и други документи, подробно описани, относими към извършените разходи за процесните СМР. Комплексната експертиза се основава и на основното заключение на вещото лице М. И. пред първата инстанция, че допълнителните СМР са действително извършени и са били необходими за въвеждане на обектите в експлоатация, което не е оспорено и което въззивният съд също кредитира. Впрочем, процесните СМР са приети от възложителя, който е подписал двата протокола/обр.19/ и същите не са оспорени с отговора на исковата молба. Съдът обаче не възприема допълнителното заключение на вещото лице М. И. относно стойността на разходите, тъй като се основа най-вече на анализните цени на строителя, а проверените счетоводни документи не са описани подробно, както е направено в допълнителното заключение на вещото лице Т. Б. Според комплексната експертиза разходите за допълнителните СМР за обект "Център за настаняване от семеен тип" са на стойност

126 211.67 лева без печалба и ДДС, а тези за обект „Преустройство на съществуваща сграда в защитено жилище” са на стойност 25 967.60 лева без печалба и ДДС, като е посочен и вариант с включен ДДС. Въззивният съд счита, че обезщетението не следва да включва ДДС, тъй като разходите са отразени задбалансово и няма основание за начисляване на ДДС. Следва да се има пред вид и обстоятелството, че процесните СМР в случая не се явяват доставка на услуга по смисъла на чл.9 във връзка с чл.3 от ЗДДС.

В заключение- искът по чл.61,ал.1 от ЗЗД е основателен в размер на сумата 152 179.27 лева/без ДДС/, за двата обекта, предмет на договора за строителство. Исковата претенция е за 148 613.48 лева, а предявеният частичен иск е за сумата 50 000 лева. Въззивният съд следва да осъди ответника да заплати на ищците сумата 50 000 лева, ведно със законната лихва от 18.07.2014 година до окончателното ѝ изплащане. Въпрос на вътрешни отношения между ищците, като съдружници в консорциума е как тя ще се разпреди, съобразно тяхното участие в дейността му.

Първоинстанционният съд е стигнал до същия краен правен извод в обжалваното решение. Подадената против него въззивна жалба е неоснователна и следва да остане без уважение, а атакуваното решение да се потвърди.

При този изход на делото жалбоподателят следва да заплати на въззиваемите направените пред въззивната инстанция разноски по делото в размер на сумата 2 800 лева, съгласно представения списък по чл.80 от ГПК.

Водим от тези съображения и на основание чл.271,ал.1 от ГПК, Великотърновският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 14 от 13.02.2015 година по т.д. № 123/2014 година на Плевенския окръжен съд.

ОСЪЖДА О. -Червен бряг да заплати на „Е. РН”-гр. П. и на „Кънстракшън Груп” ЕООД-гр. Ш., като съдружници в дружество по ЗЗД „Еврокнстракшън 117”-гр. П. направените пред въззивната инстанция разноски по делото в размер на сумата 2 800 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред ВКС на РБ в едномесечен срок от връчването му на страните.